

STRAŽARSKI

VESTNIK

Številka #024 • A.D. MMXXVI • Stražarski vestnik je BREZPLAČEN VESTNIK za vse prave ljubitelje naše Slovenije. Bog z vami!

KO TEOLOŠKA FAKULTETA MOLČI O KRISTUSU

Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani je na Facebooku objavila, da sta se bajramskega sprejema v Muslimanskem kulturnem centru ob kurban bajramu udeležila tudi dva njena predstavnika: prodekan doc. dr. David Kraner in doc. dr. Urška Jeglič. Srečanje z muslimani samo po sebi ni težava, težava nastane takrat, ko predstavniki katoliške teologije pridejo na tak dogodek brez jasnega pričevanja, brez oznanila in brez poguma, da bi povedali bistveno!

Katolik se ne sme bati človeka, pogovora ali srečanja z drugače verujočimi. Težava pa nastane, ko predstavniki katoliške teologije pridejo na tak dogodek brez jasnega pričevanja, brez oznanila in brez poguma, da bi povedali bistveno: **Jezus Kristus za katolika ni samo ena verska izbira med mnogimi. Ni samo del naše kulture, običajev ali zgodovine. Jezus Kristus je Božji Sin, križani in vstali Odrešenik sveta.**

Današnji modernistični katolicizem je iz vere naredil diplomatski projekt. Namesto oznanjevanja imamo protokolarne obiske. Namesto jasnega pričevanja imamo nasmeh. Namesto besed "Kristus je pot, resnica in življenje" imamo prijazno tišino, ki nikogar ne zmoti, nikogar ne prebudi in nikogar ne reši.

Muslimani kot ljudje zaslužijo spoštovanje, dostojanstvo in pošten odnos. Toda spoštovanje človeka ne pomeni, da mora katolik molčati o resnici. Prav nasprotno. Če katolik ve, da je Kristus edini Odrešenik, potem je največja ljubezen do drugega prav to, da mu Kristusa oznani. Ne z nasiljem. Ne z zaničevanjem. Ne z napuhom. Ampak jasno, pogumno in brez sramu.

In tu je rana današnje Cerkve: preveč njenih predstavnikov se bolj boji, da bi koga užalili, kot pa tega, da bi koga pustili brez evangelija. Bojijo se jasnih besed. Bojijo se križa.

Bojijo se stavka, da brez Kristusa ni odrešenja. Zato vera postane kulturni dodatek, teologija postane akademska vljudnost, Cerkev pa izgubi svoj ogenj.

Pravi katolik ne sovraži muslimana. Pravi katolik ga ljubi dovolj, da mu pove resnico: odrešenje ni v verski diplomaciji, ni v prijaznem protokolu in ni v tihem sobivanju brez Kristusa. Odrešenje je v Jezusu Kristusu, ki je vstal od mrtvih.

Vse drugo je moderna megla, ki je morda prijetna za javnost, a za dušo nima moči. (BV)

**STRAŽARSKI
TWEET TEDNA**

» To, kar vi slavite ali česa ne slavite, za nas ni bistvenega pomena. Naše katolištvo zagotavlja, da bomo ostali zvesti vrednotam, ki smo jih jasno opredelili v našem programu. To pa ne pomeni, da morajo biti vsi v Straži katoliki, saj je med nami že veliko takšnih, ki to niso.

Katoliški družbeni nauk je za nas neke vrste ustavni dokument.

Vrstni red vrednot Bog, družina, domovina pa izhaja iz niza logičnih sklepov, ki niso izključno katoliški. Saj to je narava resnice, je univerzalna - torej ostaja enaka skozi čas, geografsko lego in je prepoznavna vsem z zdravim razumom.«

@PrimozKranjc

**Spremljajte nas tudi na
Twitterju (X-u), zasledite kanal
»Stranka Straža -
Katoliška narodna stranka«**

**PREPOZNAJ
BOLANO DRUŽBO
... IN POSTANI
STRAŽAR!**

Gabaroni
testenine z okusom

MAXIMILIAN I. IN NJEGOVI SLOVENSKI KATOLIŠKI FANTJE – PRVI BORCI PROTI MEDNARODNI IMPERIALISTIČNI KLIKI

Najprej nekaj dejstev. Večina ljudi misli, da je katoliška vera v ZDA omejena na priseljence in Mehičane, v resnici pa je bila katoliška vera, vse do leta 1850, najbolj razširjena vera na območju današnjih ZDA. Ne pozabimo dejstva, da je bil anglikanizem predvsem razširjen na območju prvih 13 kolonij. Potem, pa se je že začel francoski del in španski oziroma mehiški, ki je obsegal več kot polovico današnjih ZDA.

Francoski katoliški del pod imenom Louisiana so ZDA kupile leta 1805, predvsem kot posledica obubožanja, ki ga je nad Francijo prinesla revolucija, saj če bi Francijo še vedno vodila katoliška dinastija Bourbonovih, do prodaje zagotovo ne bi prišlo.

Mehika je postala samostojna država leta 1821 in vse bolj industrijsko razvite ZDA so nenehno širile svojo državo v škodo svoje južne katoliške sosedice. Le redko katera država na svetu je izgubila 55 odstotkov svojega ozemlja.

Mehika še danes gleda na omenjeno izgubo z bolečino, prav Mehika, pa je po Franciji, lahko rečemo druga žrtev globalističnih političnih struj. Ob tem ni odveč pripomniti, da so ZDA ustanovljene zvečine s strani prostozidarjev. Mednje prištevamo tako Washingtona, Franklina, Adamsa, Monroeja in lista gre naprej. Za prostozidarje je vsekakor značilno, da imajo do katoliške vere negativen odnos, danes pa še toliko bolj, saj so prostozidarske lože prizorišče novačenja kadrov za Gospo-

Ferdinand Maximilian Josef Maria von Habsburg-Lothringen

darje finančnega kapitala. Borzni kapitalizem (poudarek na borzni) in boljše vizem, primerneje Baal-ševizem, pa sta vsekakor smrtna sovražnika katoliške vere, saj ju vodi moralna brezobzirnost,

Prihod cesarja Maximiliana I. z ženo Charlotte (Carlota I.) v Mehiko

prevara in kraja. Vse tisto, kar je naš Gospod Jezus Kristus zavračal kot vodila naših življenj. Ob tem naj ne ostane prezrto, da je kapitalizem, ki temelji na delu, edina možna oblika gospodarskega ustroja, borzni kapitalizem namreč temelji na mahinacijah in špekulacijah.

Mehičani še danes, niso preboleli izgube več kot polovice ozemlja, še bolj pa je nezadovoljstvo tlelo po izgubi omenjenih območij. Tu v celotno zgodbo stopimo tudi Slovenci.

Namreč, tam okoli leta 1850 je imela Avstro-Ogrska in habsburška dinastija velik ugled v svetu. Seveda v šolah tega ne učijo, ampak socializmi niso bili prvi, ki so uvedli pokojnine in socialne pomoči, temveč krščanski državi, nemška Prusija in Avsto-Ogrska. Prusija je uvedla prvo obliko zdravstvenega zavarovanja leta 1849, sledita združena Nemčija in Avstro-Ogrska. Torej, v ta del sveta se je gledalo s spoštovanjem in tudi zavistjo.

Tako, ni čudno, da so predstavniki ranjenega mehiškega imperija pristopili do nadvojvode Maximiliana, mlajšega brata cesarja Franca Jožefa. Ta je bil po nekaterih teorijah in indicijah celo bolj nadarjen od svojega brata, za vodenje države in uvajanje potrebnih reform. Ponudili so mu, da prevzame krono in postane mehiški cesar. Maximilian se je v Mehiko podal s podporo nekaterih evropskih držav, čeprav se je ta izkazala za dokaj lažno, namreč evropske države

so po francoski revoluciji, vse bolj postajale plen mednarodnih Gospodarjev finančnega kapitala, ki so prevzemali tako politični kot tudi gospodarski vpliv predvsem v Franciji in V. Britaniji, kot tudi v ZDA. Te so jim bile še posebej zanimive zaradi prostozidarske geneze njenega nastanka, namreč ZDA so imele tako ljudske, naravne in industrijske reurse in to je bilo potrebno izkoristiti za njihove namene svetovne dominacije.

Francija je pod Napoleonom III. in judovskim finančnim ministrom Fouldom napovedala podporo Maximilianu in njegovi vojski, kot omenjeno, pa so ga v spopadu z republikansko armado Benita Juareza, prepustili lastni usodi, saj so začeli močno zviševati znesek, ki bi ga naj za pomoč, plačala mehiška država.

Slovenski del zgodbe se začne ob odhodu Maximiliana v Mehiko, namreč med vojaškimi prostovoljci, ki so odšli

z njim, so bili tudi Slovenci, kot so jim rado rekli Meksikajnarji. Šlo je za 400 mladih fantov, nad katerimi smo lahko ponosni, saj so tvorili vojsko, ki se je kot prva na svetu uprla Monroejevi doktrini globalne nadvlade Gospodarjev finančnega kapitala (Trump kot naslednik te politike) in mednarodnega, s strani Wall Street-a podprtega, revolucionarnega boljšeizma.

Ta je s kar 300 milijonov dolarjev, kar je za sredino 19. stoletja astronomska vsota podprla republikance Benita Juareza (vmešavanje ZDA v zadeve drugih držav se je začelo že z nastankom te prostozidarske tvorbe, vprašajmo pa se tudi, od kod ZDA denar nemudoma po državljanski vojni?) v borbi proti monarhistom Maximiliana I. Ob izdaji Francije, ob dejstvu da je Rothschild že dodobra penetriral v finance evropskih

monarhij, je jasno da je Maximilian I. s svojim kontingentom Slovincem, vletel v past iz katere se ni mogel rešiti. Usmrtili so ga le tri leta potem, ko je prevzel mehiško krono.

Zakaj? Ker je bil kristjan. Ker je verjel, da lahko iz Mehike naredi moderno evropsko državo na severno-ameriškem kontinentu. Ker je uvedel brezplačno šolanje, dal pravice nativnemu indijanskemu prebivalstvu (primerjajmo to z genocidom, ki ga je izvajala ZDA nad nativnim prebivalstvom), odpisal dolgove kmetom, prepovedal delo otrok, ukinil smrtno kazen in razširil volilno pravico. Ob vseh spremembah, je v določeni meri naletel na nasprotovanje nekaterih katoliških elementov, toda ob odhodu se je ustavil pri papežu, prosil za blagoslov in glede na to, da je bilo 90 odstotkov Mehičanov katoličanov,

tako kot tudi Maximilian, je jasno, da bi katoličanstvo zacvetelo pod njegovo vladavino.

Prebujena in revitalizirana Mehika bi bila prevelik zalogaj za nadaljno rast ZDA. Zato pa je danes Mehika država vodena s strani narko kartelov z izredno visoko stopnjo kriminala.

In vse to ustreza ZDA, ker so radi obkroženi s šibkimi državami. Zato so tudi ubili Maximiliana I. in njegove slovenske katoliške borce.

Vsaka podobnost z današnjim vpletanjem ZDA v posle drugih držav, je vsekakor naključna, lahko pa smo ponosni, da so bili naši fantje med prvimi na svetu, ki so poskušali ustaviti zlo, ki je kasneje strmoglavilo katoliška in krščanska cesarstva ter kraljevine Evrope. (ASF)

BOG, DRUŽINA, DOMOVINA NI POLITIČNI SLOGAN

V javnem prostoru, kjer se politične debate pogosto sprevržejo v plemensko vojno, je vsaka jasno izražena vrednota takoj tarča napadov. To še posebej velja za tiste, ki v središče svojega delovanja postavljajo katoliško vero, ki od svojih pripadnikov terja neskončno visok standard po Jezusovem vzoru.

Ljudje od nas pričakujejo več in to je prav. Zato je tudi zanimivo prebirati komentarje pod našimi objavami, ki pogosto postavljajo dvojno mero kritike. Razkrivajo nenavaden položaj: istega dne in pod istim videom smo obtoženi dveh nasprotujočih si skrajnosti hkrati. Nekdo nas obsodi, da smo kapitalisti, sosed pa, da smo komunisti. Prvi nam očita klerikalno zatiranje, drugi premalo zvestobe cerkvenim naukom. Osebek nam očita fanatizem, model pa premalo prepričanja (»LARPing«).

Takšna protislovja niso naključje. Dokazujejo površnost naših kritikov.

Zakaj nas napadajo z obeh strani?

Z leve nas obtožujejo »klerikalizma«, »nazadnjaštva« in »zatiranja manjšin«, ker zavračamo sodobni kulturni marksizem, ki razgrajuje družino, relativizira spolno identiteto in razkrajja narodno zavest.

Z desne (predvsem iz radikalnejših nacionalističnih ali poganskih krogov)

pa nas kritizirajo, da smo »premeški«, »verski fanatiki« ali da »postavljamo Boga nad slovenski rod«.

Oboji se motijo iz istega razloga: ne razumejo hierarhije resničnosti. Družina in domovina nista ogroženi, ker ju postavljamo na drugo ali tretje mesto. Ogroženi sta, ker napačne stvari postavljamo pred njiju.

Vrstni red ni arbitrarna izbira

Nedavna razprava o vrstnem redu vrednot (Bog na prvem mestu ali družina in narod?) je to odlično ponazorila.

Če Bog obstaja, je po definiciji Stvarnik vsega vidnega in nevidnega; v na-

sprotnem primeru preprosto ni Bog. Postaviti stvarstvo (družino, narod, državo) nad Stvarnika je logično nesmiselno. Enako bi bilo trditi, da je slika pomembnejša od slikarja ali roman pomembnejši od pisatelja. Mogoče se komu zdi takšno stališče sprejemljivo, a ob tem prezre temeljno resnico: slika dobi svojo bit po slikarju in ne obratno.

Vrstni red Bog, družina, domovina torej ni zgolj katoliški. Izhaja iz univerzalne resnice, dostopne vsakomur z zdravim razumom. Tudi veliki poganski misleci antične Grčije in Rima so prihajali do podobnih zaključkov. Zgovoren primer so Grški junaški epi med njimi Homerjeva Odiseja katere nauk je, da se smrtniki morajo podrediti »bogovom«, saj po njih prejemamo milost ali prekletstvo.

Resnica ni kompromis

Bog, družina, domovina opisuje hierarhični red stvarstva in nikakor ne predstavlja kompromisa v naših stališčih. Utemeljuje nas v univerzalni resnici. Ko se slovenska družba sooča z demografskim problemom, razpadanjem družin, ideološko indoktrinacijo in izgubo suverenosti, je takšna jasna drža nujna.

Za nas to ni politični slogan za volilne plakate in pridobivanje »vernih volivcev«. Ponujamo edini zgodovinsko preverjen ontološki temelj za uspeh slovenskega naroda. (PK)